

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/85/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6424201707
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6424201707.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Michala Tagaja ako členov senátu, v spore žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v D., E. F. XXXX/XXX, zastúpeného JUDr. Namirom Alyasrym, PhD., advokátom so sídlom v Nitre, Štúrova č. 43, proti žalovanému: G. H. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v D. I., H. J. K. F. XXX/XX, zastúpenému JUDr. Beátou Hruškovou, PhD., LL.M, MBA, advokátkou so sídlom v Nitre, Štefánikova č. 30, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 7C/54/2024-98 zo dňa 18.06.2024, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o nariadení neodkladného opatrenia (prvý a druhý výrok) a vo výroku o poučení žalovaného o možnosti podať žalobu vo veci samej (tretí výrok) p o t v r d z u j e.

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania (štvrtý výrok) m e n í tak, že žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania žalobcu pred súdom prvej inštancie.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov odvolacieho konania žalobcu.

odôvodnenie:

1.1 Napadnutým uznesením nariadil súd prvej inštancie neodkladné opatrenie, tak že: žalovanému uložil, aby nevstupoval do stavby - J. L., súpisné číslo XXXX, postavenej na parcele reg. C, č. XXXX/X a do stavby evidovanej ako garáž - súp. č. XXXX postavenej na parcele reg. C, č. XXXX/X, okres M., obec D. I., k. ú. D. I., podľa LV č. XXXX, adresa N. XXXX, XXXX, D. I. (prvý výrok); žalovanému uložil, aby sa na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov nepribližoval k žalobcovi (druhý výrok); poučil žalovaného ako stranu sporu, ktorej sa týmto neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môže podať žalobu vo veci samej za účelom usporiadania vzájomných sporných práv a povinností vo vzťahu k žalobcovi, ktorá sa môže týkať aj nárokov na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia; stranami sporu vo veci samej budú tie subjekty, ktorým bude svedčiť aktívna a pasívna legitímácia z hľadiska uplatniteľnosti hmotného práva (tretí výrok) a vyslovil, že žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % (štvrtý výrok).

1.2 V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa podaným návrhom domáhal nariadenia neodkladného opatrenia spočívajúceho v zákaze vstupu žalovaného do nehnuteľnosti - J. L. so súp. č. XXXX, postavenom na parc. reg. N. XXXX/X a do stavby - O. so súp. č. XXXX postavenej na parc. reg. N. XXXX/X, nachádzajúcich sa v okrese M., obci D. I., k. ú. D. I., podľa LV č. XXXX na adrese N. XXXX, XXXX, D. I.; tiež žiadal, aby súd prvej inštancie žalovanému

uložil zákaz priblíženia sa k žalobcovi na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov, a aby súd prvej inštancie poučil žalovaného ako stranu sporu, ktorej sa týmto neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môže podať žalobu vo veci samej; návrh dôvodil tým, že predmetné nehnuteľnosti má v BSM so svojou bývalou manželkou, uvedený rodinný dom tvorí jeho domácnosť, pričom žalovaný je bývalým partnerom jeho bývalej manželky; žalovaný žalobcu sleduje, vždy keď príde do rodinného domu ako aj v okolí rodinného domu, fotografuje ho bez jeho súhlasu a sleduje žalobcu aj vtedy, keď šoféruje vozidlo; žalobca sa v dome necíti bezpečne a prežíva silný diskomfort; žalovaný nerealizuje návštevy u bývalej manželky žalobcu, ale vstup do rodinného domu využíva na šikanózne prenasledovanie a obmedzovanie žalobcu vo výkone jeho vlastníckeho práva a práva na súkromie; žalovaný tiež podal voči žalobcovi trestné oznámenie pre trestný čin týrania blízkej a zverenej osoby (jeho bývalej manželky), ktoré je krivým obvinením.

1.3 Súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je v celom rozsahu dôvodný, nakoľko žalobca predbežne osvedčil dôvodnosť svojho nároku, ako aj existenciu bezprostredne hrozacej ujmy; súd prvej inštancie mal za osvedčené a z aktuálneho LV č. XXXX za preukázané, že nehnuteľnosti - rodinný dom a samostatne stojaca garáž sú v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobcu a jeho bývalej manželky H. P. C. Q. v spoluvlastníckom podiele 1/1; z návrhu, ako aj z priložených listinných dôkazov mal súd prvej inštancie tiež za osvedčené, že žalovaný žalobcu opakovane sleduje, fotografuje, a to nielen v jeho dome a v okolí domu, ale aj na iných miestach; najskôr žalovaný svoju aktivitu maskoval tým, že svoje vozidlo parkoval na hlavnej ceste, neskôr na lúke asi 200 metrov za domom; žalobca v návrhu uviedol, že prenasledovanie zo strany žalovaného sa neustále stupňuje a žalovaný postupne tieto aktivity prestáva skrývať a vždy ako žalobca príde domov, do 10 - 15 minút sa objaví v žalobcovej domácnosti aj žalovaný; zo záznamu o podaní vysvetlenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Žiari nad Hronom, odboru poriadkovej polície, obvodného oddelenia Policajného zboru Nová Baňa zo dňa 28.03.2024 mal súd prvej inštancie za preukázané aj to, že žalovaný sledovanie a fotografovanie žalobcu priznal; súd prvej inštancie poukázal na to, že obsah neodkladných opatrení v zmysle § 325 ods. 2 písm. f/ až h/ Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“) vychádza zo znenia čl. 3.1 nariadenia Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 z 12.06.2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach a ide o opatrenia vydané v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť; primárnym účelom je zabránenie akejkoľvek forme rodovo motivovaného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrážovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku; chránenej osobe má byť v odôvodnených prípadoch poskytnutá okamžitá a efektívna súdna ochrana; ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľ spravidla osvedčuje lekárskymi správami, trestným oznámením, čestným vyhlásením tretej osoby (v pozícii svedka incidentu), písomnou, elektronickou alebo telefonickou komunikáciou a pod.; vzhľadom na uvedené sa súdu prvej inštancie javilo ako náležité poskytnúť ochranu žalobcovi spočívajúcu v nevstupovaní žalovaného do označených nehnuteľností, ako aj v zákaze priblíženia sa žalovaného k žalobcovi na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov, nakoľko jeho telesná a duševná integrita môže byť konaním žalovaného ohrozená; žalovaný žalobcu sleduje, fotografuje, a tým zasahuje do jeho súkromia, ako aj do jeho telesnej a duševnej integrity; ide pritom o opakované konanie zasahujúce do jeho ústavne chránených práv a tieto zásahy majú opakujúci sa a stupňujúci sa charakter; žalobca je pritom citlivou osobou, ktorá je v starostlivosti psychiatra a z lekárskejších správ priložených k návrhu explicitne vyplýva, že na neho celá situácia vplýva veľmi negatívne, prežíva úzkostno-depresívne a plačlivé stavy; súd prvej inštancie zobral pri nariadení neodkladného opatrenia do úvahy aj tú skutočnosť, že násillnické správanie sa žalobcu voči jeho bývalej manželke nebolo orgánmi činnými v trestnom konaní preukázané, pričom aj žalovaný uviedol, že nikdy nebol svedkom násillného správania sa žalobcu k jeho bývalej manželke; súd prvej inštancie na záver dodal, že nariadením neodkladného opatrenia nedôjde k neprimeranému zásahu do práv iných osôb; žalovaného súčasne poučil, že môže podať žalobu vo veci samej.

1.4 Súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenia § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a 2 písm. f/ a h/, § 328 ods. 1 a 2, § 329 ods. 1 prvá veta a § 337 ods. 1 a 2 C.s.p.; o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

2.1 Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal žalovaný prostredníctvom svojej právnej zástupkyne včas odvolanie zo dňa 04.07.2024 (č.l. 108-123 spisu); uznesenie napadol v celom rozsahu, pričom

z obsahu odvolania je zrejmé, že namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); v podrobnostiach argumentoval, že:

(1) čo sa týka podaného trestného oznámenia zo strany žalovaného voči žalobcovi pre podozrenie z trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby, žalovaný nadobudol toto dôvodné podozrenie z udalosti zo dňa 04.01.2023, keď ho telefonicky privolala do rodinného domu vtedy ešte súčasná manželka žalobcu a žiadala ho o poskytnutie pomoci, pričom na miesto prišli aj príslušné orgány polície a žalobca bol nimi vykázaný z nehnuteľnosti; žalovaný preto namieta, že by bolo trestné oznámenie podané z jeho strany špekulatívne;

(2) následne sa žalovaný obšírne vyjadril k návrhom na nariadenie neodkladných opatrení, ktoré podala bývalá manželka žalobcu H. P. C. Q. voči žalobcovi ako aj voči jeho prvej manželke P. C.; čo sa týka návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia - zákazu vstupu žalobcu do obydlija, tento podala, nakoľko sa cítila ohrozená na živote a zdraví; Okresný súd Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 17C/5/2023 vyhodnotil návrh ako dôvodný, a hoci mal Krajský súd v Nitre vo veci vedenej pod sp. zn. 25Co/32/2023 iný právny názor, uvedené nie je potvrdením, že by bol návrh zo strany bývalej manželky podaný špekulatívne; bývalá manželka žalobcu tiež podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia proti žalobcovi aj proti jeho prvej manželke P. C., o ktorých rozhodol Okresný súd v Nitre v konaniach sp. zn. 12C/54/2023 a sp. zn. 53C/15/2023 tak, že v oboch prípadoch návrhu vyhovel a uložil im povinnosť nepribližovať sa k bývalej manželke žalobcu na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov z dôvodu existencie závažných dôvodov domnievať sa, že je ohrozený jej život, zdravie, osobná sloboda, bezpečnosť, telesná a duševná integrita; žalovaný poukázal na to, že po návšteve žalobcu v spoločnej nehnuteľnosti sa vždy udiali „schválnosti“ voči jeho bývalej manželke; bývalá manželka žalobcu nikdy nebránila žalobcovi vstupe do spoločných nehnuteľností a žalobca zámerne vyvolal exekučné konanie v tomto smere vedené pod sp. zn. 6EX/467/23, čím spôsobil bývalej manželke psychickú traumu; následne žalovaný podrobne popísal psychický stav bývalej manželky žalobcu, ktorá musela vyhľadať odbornú pomoc psychológa a psychiatra v dôsledku správania žalobcu voči nej; v dôsledku psychického zafarženia požiadala bývalá manželka žalobcu o pomoc a zvýšenú starostlivosť žalovaného, ktorý je jej dobrým priateľom, a ktorá mala spočívať v tom, aby ju chránil v prítomnosti žalobcu, keďže má obavu o svoje psychické zdravie a strach zo žalobcu; žalovaný jej pomáha v zložitej životnej situácii a do nehnuteľností prichádzal vždy iba na telefonické zavolanie, keď sa bývalá manželka žalobcu cítila byť jeho prítomnosťou ohrozená; tiež sa fyzicky stará o nehnuteľnosť a jej okolie; žalovaný na preukázanie uvedených skutočností pripojil k odvolaniu listinné dôkazy;

(3) vo vzťahu k napadnutému uzneseniu žalovaný uviedol, že žalobca svoje tvrdenie o prežívaní psychického diskomfortu v dôsledku prenasledovania zo strany žalovaného nijakým spôsobom nepreukázal a to ako sa u neho diskomfort prejavuje a v čom vidí prenasledovanie zo strany žalovaného; žalovaný prichádza do nehnuteľnosti iba sporadicky na požiadanie bývalej manželky žalobcu, ktorá je spoluvlastníčkou uvedenej nehnuteľnosti;

(4) žalobca tiež neosvedčil, že by mal žalovaný akokoľvek zasahovať do jeho užívania nehnuteľností, ktorých je spoluvlastníkom; skutočnosť, že sa žalovaný v čase pobytu žalobcu nachádzal v nehnuteľnosti na návšteve jeho bývalej manželky ešte nesvedčí o úmysle zasahovať do práva na ochranu súkromia žalobcu; žalobca sa pred podaním návrhu na vyporiadanie BSM (ani pred podaním návrhu na rozvod) v tejto nehnuteľnosti nezdržoval, nestaral sa o ňu, zariaďovanie financovala bývalá manželka, ktorá aj platila poplatky súvisiace s užívaním nehnuteľnosti a vybavovala všetky veci vo vzťahu k nej; je preto špekulatívne jeho tvrdenie, že chcel v nehnuteľnosti zotrvať a je narušený jeho komfort bývania; žalobca tak neosvedčil dôvodnosť svojho nároku, ani existenciu bezprostredne hroziacej ujmy; žalobca pritom tiež chodí do nehnuteľnosti v sprievode svojej prvej manželky, prípadne iných osôb;

(5) k výsledkom psychologického a psychiatrického vyšetrenia, ktoré predložil žalobca, žalovaný uviedol, že tieto sú postavené výlučne na jeho tvrdeniach a tiež sú dátumovo neaktuálne; okrem toho potvrdenie psychológa neobsahuje žiadne relevantné vyjadrenia k psychickému stavu žalobcu; súd prvej inštancie tak dospel k nesprávnemu právnemu záveru vyhodnotením uvedených dôkazov, ktoré neodzrkadľovali súčasný stav žalobcu;

(6) žalobca tiež nepreukázal svoje tvrdenie, že žalovaný nerealizuje návštevy u bývalej manželky žalobcu, ale vstup do rodinného domu využíva na šikanózne prenasledovanie žalobcu, ani jeho poukaz na „partnerský trojuholník“, a naopak sám žalobca má nadštandardné vzťahy so svojou prvou manželkou;

(7) nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že žalovaný si mal do nehnuteľnosti zavolať svojich známych a usadiť ich v kuchyni, keďže na návšteve bol náhodne spoločný známy bývalej manželky žalobcu

a žalovaného so svojou rodinou; ani fotografie, ktoré predložil žalobca nenasvedčujú tomu, že žalovaný žalobcu prenasleduje alebo ruší svojou prítomnosťou jeho komfort; žalovaný sa nikdy nesprával nespoločensky, fyzicky ani slovné na žalobcu nezaútočil alebo ho nevyháňal z nehnuteľnosti;

(8) čo sa týka tvrdenia žalobcu, že žalovaný je držiteľom strelnej zbrane, toto žalobca neosvedčil, pričom žalovaný strelnú zbraň nevlastní, ani nikdy nevlastnil;

(9) žalobca relevantným spôsobom nepreukázal potrebu dočasnej úpravy pomerov strán; čo sa týka predložených priestupkových spisov, tieto nie sú právoplatné; doposiaľ tiež nie je právoplatný rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 5C/60/2023 zo dňa 06.05.2024 vo veci náhrady nemajetkovej ujmy;

(10) žalovaný žalobcu neprenasleduje, v tomto smere ide o jeho fiktívne predstavy, a naopak z pripojených dôkazov k odvolaniu je zrejmé, že žalobca svojím správaním zhoršoval psychický zdravotný stav svojej bývalej manželky;

(11) aj čestné vyhlásenie predložené žalobcom je tendenčné, nepravdivé a potvrdzuje, že sa v nehnuteľnosti nachádzala aj jeho prvá manželka, pričom diskomfort, na ktorý poukazuje žalobca tak môže pociťovať v prítomnosti jeho prvej manželky aj jeho bývalá manželka; z konania žalobcu je pritom zrejmé, že sa snaží pôsobiť ako obeť, hoci jeho úmyslom je vyvolávať konflikty so svojou bývalou manželkou; táto je okrem toho rovnako spoluvlastníčkou nehnuteľnosti a má právo vo svojej domácnosti prijímať návštevy;

(12) následne žalovaný opätovne poukázal na neodkladné opatrenie nariadené Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 53C/15/2023 ako i na to, že toto bolo Krajským súdom v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 7Co/108/2023 zmenené a návrh bývalej manželky žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia bol zamietnutý;

(13) žalovaný konštatoval, že nemožno súhlasiť s tvrdením súdu prvej inštancie, ktorý mal za osvedčenú potrebu dočasnej úpravy pomerov strán, nakoľko žalobca nepreukázal, že ho žalovaný sleduje a tým zasahuje do jeho súkromia ako aj do telesnej a duševnej integrity, pričom žalobca sa mohol domáhať ochrany podaním trestného oznámenia v tomto smere;

(14) záverom žalovaný zhrnul, že žalobca žiadnym spôsobom neosvedčil pripojenými listinnými dôkazmi potrebu nariadenia neodkladného opatrenia; žalobca neosvedčil, že žalovaný vlastní zbraň, ktorou by ho mohol ohroziť, že by v minulosti alebo aj v súčasnosti voči nemu žalovaný vyvinul akékoľvek násilie alebo vyvolal konflikt, ani úmyselné konanie žalovaného, ktorým by vznikol zásah do osobnostných práv žalobcu atakovaním jeho života, zdravia, ľudskej dôstojnosti a súkromia; fotografie, ktoré k svojmu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca priložil nepotvrdzujú dôvodnosť obáv, na ktoré žalobca v návrhu poukazoval;

(15) napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie navrhol žalobca zmeniť a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietnuť.

2.2 Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného zo dňa 05.08.2024 (č.l. 222-224 spisu) prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že:

(1) nie je podstatným, či žalovaný podal na žalobcu trestné oznámenie alebo koľkým návrhom bývalej manželky žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia bolo vyhovené (hoci všetky boli v odvolacom konaní následne v prospech žalobcu zrušené); podstatným je výsledok trestného stíhania, z ktorého je evidentné, že žalobca svoju bývalú manželku netýral a toto bolo pociťované z jej strany výhradne subjektívne aj so zreteľom na jej osobnosť, ktorá je štruktúrovaná abnormálne, tak ako to uvádzali znalci z odboru psychológia a psychiatria v rámci trestného stíhania, a z týchto vyplýva aj to, že pociťovanie bývalej manželky súvisí s jej duševnou predispozíciou a nie s kýmkoľvek objektívne vnímateľným protiprávnym konaním zo strany žalobcu; uvedená argumentácia následne vyvracia legitimitu tvrdení žalovaného o tom, že bývalú manželku chodí opakovane a neustále navštevovať v predmetnej nehnuteľnosti z dôvodu jej ochrany; nakoľko nebezpečenstvo neexistuje, neexistuje ani legitímny dôvod zásahu do práv žalobcu neustálym prenasledovaním zo strany žalovaného;

(2) žalobca plne rešpektuje právo bývalej manželky, aby si do nehnuteľnosti, ktorá je v BSM, a ktorá doposiaľ nebola vysporiadaná, pozývala hostí, čo však nesmie byť zneužívané neustálym šikanovaním a prenasledovaním zo strany žalovaného;

(3) väčšina odvolania žalovaného nie je pre rozhodnutie odvolacieho súdu relevantná a žalovaný v ňom iba rekapituluje to, o čom v minulosti rozhodli sudy; je však právoplatne rozhodnuté, že bývalá manželka žalobcu mu opakovane protiprávne odmietala vstup do spoločnej nehnuteľnosti, podala voči nemu nedôvodné návrhy na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj to, že žalobca sa voči bývalej manželke nedopustil žiadneho protiprávneho konania; ďalšie prílohy smerujú voči zdravotnému stavu bývalej manželky, čo nie je predmetom tohto konania;

(4) pokiaľ žalovaný tvrdí, že dva priestupkové spisy, ktoré žalobca na podporu svojich tvrdení predložil nie sú právoplatne skončené, uvedené nemá vplyv na právne posúdenie veci a poskytnutie bezodkladnej súdnej ochrany žalobcovi; podstatným v nich je obsah vyjadrení žalovaného, kedy žalovaný svoje konanie priznáva;

(5) pokiaľ žalovaný k odvolaniu priložil čestné vyhlásenie bývalej manželky, že jej žalovaný pomáha pri bežných udržiavacích prácach okolo domu, toto žalobca rešpektuje a práve z dôvodu dojednaní striedavého kosenia rozsiahlych príľahlých pozemkov rodinného domu žalobca nežiadal o vydanie neodkladného opatrenia aj v rozsahu zákazu vstupu na tieto pozemky; výrok napadnutého uznesenia tak nepôsobí disproportčne a nezasahuje nadmerne do práv strán sporu alebo do práv iných osôb nepriamo uznesením dotknutých;

(6) k námietke žalovaného v odvolaní, že žalobca nepreukázal, že ho žalovaný sleduje, a že proti žalovanému nepodal trestné oznámenie pre trestný čin nebezpečného prenasledovania, žalobca poukazuje na to, že takéto trestné oznámenie podal dňa 21.06.2024, teda ešte pred podaním odvolania žalovaným v tejto veci; z predkladanej fotodokumentácie vyplýva, že žalovaný si žalobcu opätovne nahráva na svoj mobilný telefón, prenasleduje žalobcu, keď je evidentné, že žalobcu nasleduje a to dokonca aj jeho motorové vozidlo pri odchode; z obsahu trestného oznámenia je tak zrejmé, že žalovaný v tomto konaní pokračuje a tieto skutočnosti, ktoré sa udiali po vydaní neodkladného opatrenia potvrdzujú jeho legitimitu; po doručení napadnutého uznesenia žalovanému, žalovaný od obdobného konania upustil, čo preukazuje účinnosť uvedeného procesného nástroja;

(7) opakovanosť konania žalovaného v kombinácii so stupňovaním sa spôsobu sledovania a nahrávanie si žalobcu zo strany žalovaného predstavuje legitímny dôvod zásahu súdu prostredníctvom nariadeného neodkladného opatrenia a taktiež má preventívnu funkciu, ktorej účelom je predísť krízovým a násilným stretom v situácii, kedy takéto konanie ešte len hrozí;

(8) názor žalovaného, že žalobcovi nemožno poskytnúť ochranu z dôvodu, že neosvedčil, že žalovaný je vlastníkom zbrane nie je správny; žalovaný má ako jediný spoločník a konateľ spoločnosti R., spol. s r.o. bezpochyby vydané oprávnenie na nakladanie s výbušninami, nakoľko v predmete podnikania má jeho spoločnosť zapísané „uvádzanie výbušnín do obehu“; tieto skutočnosti zvyšujú dôvodnosť obavy žalobcu vo vzťahu k žalovanému;

(9) žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a zároveň žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

2.3 Vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného doručil odvolací súd žalovanému dňa 10.09.2024 na vedomie. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu do rozhodnutia odvolacieho súdu nevyjadril. Na neskôr doručené písomné podanie už nemohol odvolací súd prihliadať.

3.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalovaného podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o nariadení neodkladného opatrenia (prvý a druhý výrok) a vo výroku o poučení žalovaného o možnosti podať žalobu vo veci samej (tretí výrok) podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

3.2 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

3.3 Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4.1 Odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalovaného ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým uznesením súdu prvej inštancie v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie a v tejto súvislosti udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie o nedôvodnosti návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. na tieto v celom rozsahu poukazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia a reagujúc na odvolacie dôvody odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie dospel k správnym zisteniam ohľadne splnenia podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, pri

rozhodovaní aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 379 C.s.p.; § 380 C.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého uznesenia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

4.2 Podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy pomerov, by bolo právo strany ohrozené. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Je však nevyhnutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný najmä vtedy, ak potreba dočasnej úpravy vzťahov strán nie je naliehavá a strana dostatočne neosvedčí bezprostredné ohrozenie práva, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana alebo svoju obavu o ohrozenie exekúcie. Iba samotná domnienka ohrozenia práva alebo domnienka možnosti ohrozenia exekúcie nemôže byť dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia.

4.3.1 Z vyššie uvedených hľadísk posudzoval predmetnú vec aj odvolací súd; po preskúmaní napadnutého uznesenia, podaného odvolania a ostatného obsahu spisu dospel odvolací súd k záveru, že boli splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia podľa návrhu žalobcu. Odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Aj podľa odvolacieho súdu žalobca svojimi skutkovými tvrdeniami, predloženou fotodokumentáciou a ostatnými listinnými dôkazmi osvedčil svoje tvrdenie, že žalovaný ho svojim správaním neprimerane a neoprávnene sleduje, fotografuje a z hľadiska komfortu obmedzuje v užívaní nehnuteľnosti (rodinný dom). Z predloženej fotodokumentácie vyplýva, že žalovaný sa v rodinnom dome a jeho okolí nespráva ako bežná návšteva bývalej manželky žalobcu, ale si žalobcu fotografuje a pozoruje ho pri bežných činnostiach. Z predloženej fotodokumentácie tiež vyplýva osvedčenie tvrdenia žalobcu, že ho žalovaný sleduje aj mimo rodinného domu pri cestách autom. Správanie žalovaného tak aj podľa odvolacieho súdu presahuje únosnú mieru tvrdenej pomoci a ochrany bývalej manželky žalobcu. Správanie žalovaného výrazne narúša právo žalobcu na súkromie, ochranu obydlia a pokojné užívanie majetku a predstavuje psychickú formu násillia voči žalobcovi. Na uvedených záveroch nič nemení skutočnosť, že žalobca neosvedčil držbu zbrane na strane žalovaného, pretože súd prvej inštancie nezaložil svoje rozhodnutie na tejto skutočnosti. Súčasne na nariadenie neodkladného opatrenia podľa odvolacieho súdu nemalo vplyv ani opačné rozhodnutie o návrhu bývalej manželky žalobcu voči P. C., pretože správanie menovanej malo ojedinelý charakter a nevykazovalo znaky sústavnosti ako v prípade konania žalovaného. Na základe uvedeného dospel súd prvej inštancie k správne záveru o dôvodnosti podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom odvolací súd na jeho rozhodnutie odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

4.3.2 Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výrokoch o nariadení neodkladného opatrenia spolu s výrokom o poučovacej povinnosti ako vecne správne potvrdil.

5. Odvolací súd na základe podaného odvolania ako závislý výrok (§ 379 písm. a/ C.s.p.) preskúmal aj výrok napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie o trovách konania (štvrtý výrok) a dospel k záveru o nevyhnutnosti jeho zmeny podľa § 388 C.s.p., podľa ktorého odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie; súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. správne podľa výsledku konania priznal nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie plne úspešnému žalobcovi v rozsahu 100 %; nakoľko však vo výroku o trovách konania súd prvej inštancie nevyjadril povinnosť nahradiť trovy konania, zostal výrok o trovách konania v tejto podobe nevykonateľný; preto bolo podľa názoru odvolacieho súdu nevyhnutné tento výrok z formálnych dôvodov zmeniť a uložiť žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100 %; z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval odvolací súd výrok o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017); o samotnej výške náhrady trov konania žalobcu pred súdom prvej inštancie rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým

sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.); z tohto dôvodu určil odvolací súd začiatok lehoty na plnenie podľa § 232 ods. 2 C.s.p. od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

6. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko žalobca bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, priznal mu odvolací súd proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %); z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval odvolací súd výrok o nároku na náhradu trov odvolacieho konania do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017); o samotnej výške náhrady trov odvolacieho konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.); z tohto dôvodu určil odvolací súd začiatok lehoty na plnenie podľa § 232 ods. 2 C.s.p. od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

7. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 C.s.p. (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo sa obrátiť na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže súčasne so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C.s.p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.